Melk, 1471

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

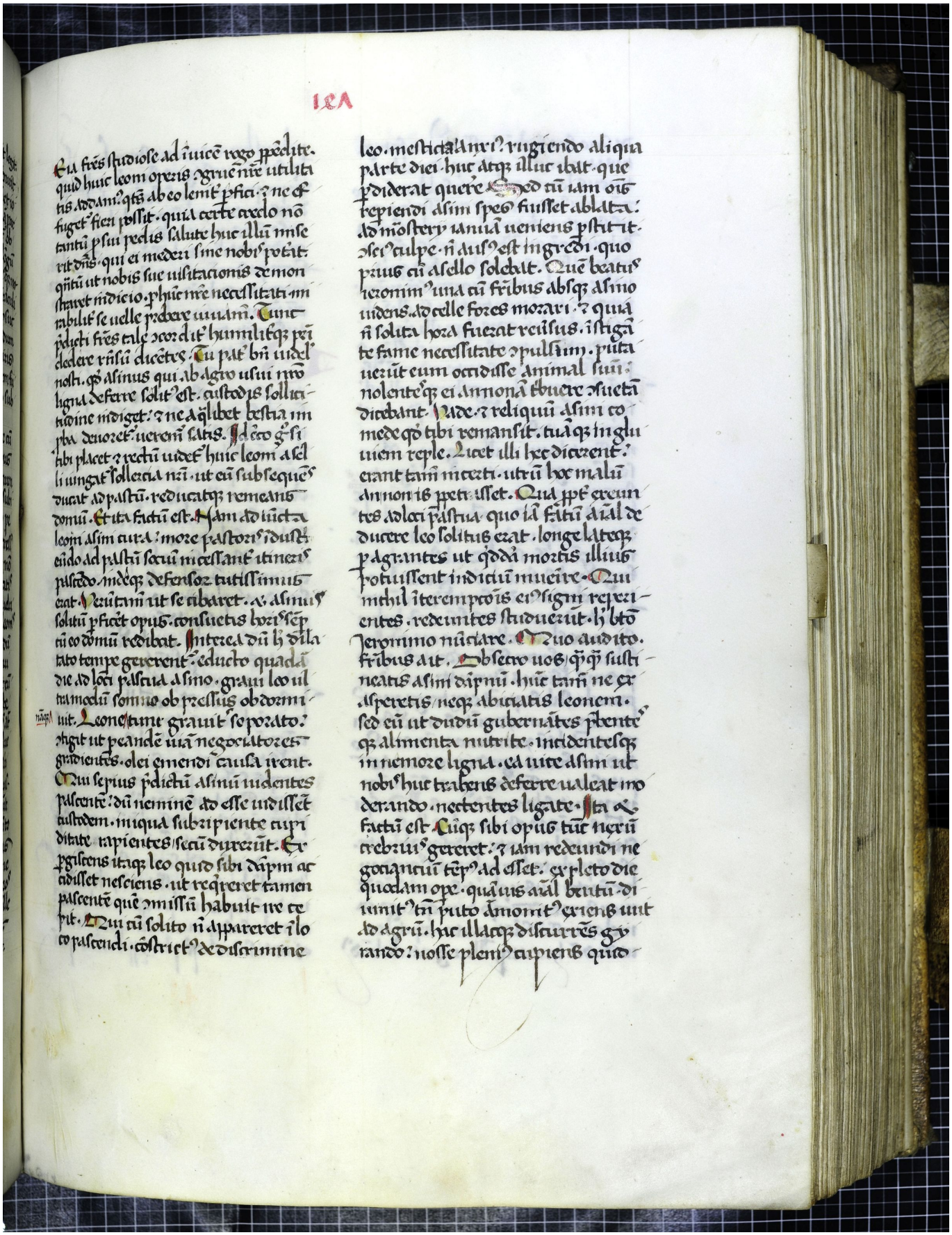

147

Eia fres studiose ad iuuenem vestro predite.
quid huic leoni operis ingruerit utilita
tis adferant. quas ab eo lenit pfica. ne ef
fugere fieri possit. quia certe a celo no
tantum psui pedis salute huic illum misse
rit dns. qui ei mederi sine nobis potest
quatenus ut nobis sue visitationis demon
straret indicio. phue mere necessitati im
habilis se uelle prebere uiuam. Tunc
predicti fres tale accordit humiliterque pe
dere rusus ducere. Tu pat bn uidel
nosti. qd asinus qui ab agro usui mo
lendi deferre solit est custodis solli
citudine indiget. ne aliquid bestia im
pba deuoret. uicinorum fratres. Ideo si
tibi placet. rectum uidet huic leoni asel
li iungat sollicitudinem. ut eum subsequen
ducat ad pastum. reducatque remeans
domum. Et ita factum est. Nam ad iuncta
leoni asini cura. more pastoris iudicis
eundo ad pastum secum incessanter itinera
pastrdo. indeque defensor tutissimus
erat. Verum tamen ut se tibaret. a. asinus
solitum pficet opus. consuetis horis sep
cum eo domum redibat. Interea dum hi dila
tato tempore gererent. educto quada
die ad loci pastura asino. graui leo ul
tra medum somno ob pressus obdormi
uit. Leone tamen grauiter soporato.
egit ut pecunde una negociatores ex
gredientes. olei emendi causa irent.
Qui sepius predictum asinum uidentes
pascentem. dum neminem ad esse uidissent
custodem. in qua subripiente cupi
ditate rapientes secum duxerunt. Ex
pgilcens itaque leo quid sibi dampni ac
cidisset nesciens. ut requireret tamen
pascentem que omissum habuit ne te
pit. Qui cum solito non appareret. ilo
co pascendi constrictus de discrimine
leo. mestitia amari. rugiendo aliqua
parte diei huc atque illuc ibat. que
pdiderat quere. Sed cum iam omnis
repiendi asini spes fuisset ablata.
ad monasterium unum uenienis psuit it
sci culpe. non aliusque est ingredi. quo
prius cum asello solebat. Quem beatus
ieronimus una cum fribus absque asino
uidens. ad celle fores morari. quia
non soluta hora fuerat recursus. instigan
te fame necessitate compulsum. puta
uerunt eum occidisse animal suum.
nolentesque ei annonam tribuere sucum
dicebant. Vade. reliquum asini co
mede qd tibi remansit. tuamque inglu
uiem reple. Licet illi hec dicerent.
erant tamen incerti. utrum hoc malum
annonis pceptum esset. Qua pter ercun
tes ad loci pastura quo iam fratrum aliquis de
ducere leo solitus erat. longe latere
pagrantes ut qddam mortis illius
potuissent indicium inuenire. Qui
nihil interempcionis ei signi reperi
entes. redeuntes studuerunt. hi beato
Ieronimo nunciare. Quo audito.
fribus ait. Obsecro uos. qpqp sulti
neatis asini dampnum. huic tamen ne ex
aspereris. neque abiciatis leonem.
sed eum ut diuum gubernantes pbente
que alimenta nutrite. incidentesque
in nemore ligna. ea uice asini ut
nobis huc trahens deferre ualeat mo
derando. nectentes ligate. Sta ac
factum est. Cuique sibi opus tunc necessum
crebrius gereret. quam redeundi ne
gocianciuum tempus ad esset. expleto die
quedam opere. quam uis aliquis brutum di
uinitus tum puto admonitus exiens uenit
ad agrum. huc illucque discurrens gy
rando. nosse plenius cupiens quid